

Mediatekniikka tuo virtuaalihahmot oopperaan

16.1.2009 16:27 — Jarmo Lahti

Ihmiskunnan rakastajat on tieteishenkinen, virtuaalitekniikkaa kokeellisesti hyödyntävä ooppera.

Teknillisen korkeakoulun Mediatekniikan laitoksen sekä Sibelius-Akatemian Laulumusiikin osaston tuottama [Ihmiskunnan rakastajat](#) -ooppera saa kantaesityksensä 27.1.2009 TTK:n Suurjännitehallissa, Otaniemessä. Teos hyödyntää teknologiaa monitasoisesti sekä aiheessaan että toteutustavassaan.

Näyttämötaiteessa videoprojisoitien käytössä kehitys kulkee kohti reaaliaikaisia tietokonesovelluksia, joissa sovellus seuraa näyttämön tapahtumia esimerkiksi videokameran välityksellä ja käyttää niitä syötteinä tietokoneanimaatiolle sekä äänen käsittelylle.

Myös osa esiintyjistä voi olla läsnä näyttämöllä videokuvan muodossa, mahdollisesti 3D-grafiikalla toteutettuina hahmoina. Koska kuva- ja äänimaailma syntyvät lennossa tietokoneen tuottamina, esiintyjät voivat esimerkiksi improvisoida käyttäen vastapuolenaan tietokoneen ohjaamaa mediasovellusta. - Virtuaalinen lavastus säästää paljon fyysiseltä kuljetukselta ja muutoksia voidaan tehdä saman tien, toisin kuin perinteisiin fyysisiin lavasteisiin. Nämä ovat käytännöllisiä etuja. Vielä olennaisempia ovat kuitenkin ne uudet ilmaisun mahdollisuudet, joita virtuaalitekniikka tarjoaa, oopperan vastaava tuottaja, TTK:n mediatekniikan professori **Tapio Takala** pohtii.

Lavasteet reagoivat esiintyjään

- Se, että lavasteet reagoivat esiintyjään, voi olla koko esityksen juju, tai merkittävä osa sitä. Esitys voi olla äärimmillään tietokonepelin tai mediainstallaation kaltainen. Ihmiskunnan rakastajat -oopperassa on kyse perinteisen muotoisesta esityksestä, jonka ilmaisutapoja virtuaalitekniikka rikastaa. Efektit on ideoitu tuotantotiimin keskuudessa jo käsikirjoitusvaiheessa, joten ne on voitu kirjoittaa sisään teoksen maailmaan. Virtuaalilavastus antaa mahdollisuuden uudenlaiseen leikinomaisuuteen, mikä ei olisi mahdollista perinteisillä lavasteilla.

Yksi pitkäaikainen haave on virtuaalisten kaksoisolentojen kehittäminen oikeille esiintyjille. Ihmiskunnan rakastajissa tämä toteutuu rajoitetusti virtuaalisen kasvomallin avulla, joka seuraa oikean esiintyjän kasvojen liikkeitä. Efekti toteutetaan siten, että tietokone tunnistaa esiintyjän kasvojen liikkeet videokuvasta ja siirtää ne 3D-mallinnetuille kasvoille. Virtuaalisten kasvojen ulkoasu kuitenkin eroaa oikeasta esiintyjästä, muokattuna kulloistakin ilmaisullista tarkoitusta varten.

Ihmiskunnan rakastajat -oopperaa esitetään kolme kertaa Espoon Otaniemessä tammikuun lopussa ja kolme kertaa kulttuurikeskus Stoassa Itä-Helsingissä helmikuussa.

<http://www.digitoday.fi/viihde/2009/01/16/mediatekniikka-tuo-virtuaalihahmot-oopperaan/20091361/66>